

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6523

за изменение в частта за разноските

гр. София, 31.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в закрито заседание на 31.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разгледа дело номер **8214** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Е. Д. К.-Г. – жалбоподателя по делото, с искане за изменение на решение № 3846 от 12.06.2023 г., в частта му за разноските. Иска се отмяна на присъдените в полза на ответника и в полза на заинтересованата страна по делото разноски.

Насрещната страна – „Топлофикация София“ ЕАД, заинтересована страна по делото, чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва искането. Смята, че твърденията, инкорпорирани в искането са лишени от правно основание. В конкретния случай, липсва правен интерес от страна на молителя да иска изменение или допълнение на постановеното по делото решение по отношение на юрисконсултското възнаграждение. Изяснява се, че „Топлофикация София“ ЕАД е била представлявана пред съответната инстанция от юрисконсулт, съгласно представено пълномощно и че дружеството е законна страна в процесното дело и е равнопоставена с молителя. Присъдените разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на „Топлофикация София“ ЕАД от 100 лева са в минирания размер по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сочи, че за всички е ясно, че при водене на едно дело се правят разноски и от ищеца, и от ответника. Правната уредба на разноските, на задълженията на страните кой и при какви обстоятелства да плаща разноски и как те се разпределят след приключване на делото се съдържат в ГПК – глава осма, но и в теорията, и в практиката са единодушни, че отговорността за разноските по делото представлява по правната си същност облигационно отношение между страните в процеса, по силата на която едната страна, в чиято полза съдът е решил делото, има правото да иска от противната страна да плати направените разноски. Правоотношението има едностранен характер, защото само едната страна има право да иска заплащане на определена сума, но не и насрещната страна, върху която се

пада задължението да плати разноските. Допълва се, че източник на правоотношението е влязлото в сила съдебно решение, в което съдът се е произнесъл по въпроса, кои разноски са доказани и кой следва да ги понесе. В чл. 78, ал. 8 от ГПК изрично е уредено, че в полза на юридически лица и еднолични търговци се присъжда възнаграждение за процесуално представителство, ако те са били защитавани от юрисконсулт.

Заинтересованата страна – Столична община, ответник по делото, не изразява становище по молбата.

СЪДЪТ намира искането за процесуално допустимо, като подадено от надлежна страна и в срока по чл. 284, ал. 1 ГПК. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С Решение № 3846 от 12.06.2023 г. на АССГ, Второ отделение, 38 състав, съдът е отхвърлил жалбата на Е. Д. К.-Г. срещу Заповед № РА-30-617/24.06.2022 г. на главния архитект на Столична община и е осъдил Е. Д. К.-Г. да заплати на Столична община и на „Топлофикация София“ ЕАД разноски в размер на по 100 лева за всеки - възнаграждение за процесуално представителство, съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 1 ГПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. На следващо място, видно от разпоредбата на чл. 143, ал. 4 АПК когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, право на разноски имат и заинтересованите страни, за които актът е благоприятен. Ответникът и заинтересованата страна по делото са били представлявани надлежно в производството от процесуални представители, поради което в тяхна полза е възникнало правото да получат юрисконсултско възнаграждение в размера до минималното възнаграждение за един адвокат. Други допълнителни разноски не са били възложени в тежест на жалбоподателя по делото.

Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение. То произтича от процесуалния закон и е уреден от него. Фактическият състав, от който се поражда, включва неоснователно предизвикан правен спор, разноски, причинени от водене на делото по повод на този спор и съдебно решение, което потвърждава правното твърдение на претендиращия за разноски и отхвърля противното твърдение на отговарящия за разноски. Страната, срещу която е постановено решението, носи отговорността за разноските. Това не е отговорност за вреди, защото обхваща само направените по делото разноски.

Във връзка с горното, съдът счита, че не са налице основания за изменение на съдебното решение в частта му за разноските.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, приложим във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Е. Д. К.-Г. за изменение на решение № 3846 от 12.06.2023 г., постановено по адм. дело № 8214 по описа за 2022 г. относно разноските. Определението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: